B-311
B-311 No 391 D-791.3

រាត្រីសិល្បៈ

ល្ខោន ព្រះរាជទ្រព្យ

មន្ទីរសន្និសីទ ចតុមុខ ថ្ងៃទី ២៩ ៣០ និង ៣១ មីនា ១៩៦៤

ដើម្បីយកកម្រៃជួយជួសជុល ក្នុងការខូចខាតស្ថានទូត សហរដ្ឋអាមេរិក និង អង់គ្លេស ដែលបណ្ដាលមកពីមហាបាតុកម្ម កាលពីថ្ងៃទី ១១ មីនា ១៩៦៤

និងជាវិភាគទានផ្ដល់បងប្អូនរួមឈាមខ្មែរយើង ដែលបានរងគ្រោះដោយអំពើរាគត្បាត យ៉ាងកំសាករបស់កងទ័ពព្រៃផ្សៃ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក និងរដ្ឋការយៀកណាមខាងត្បូង នៅភូមិចន្ទ្រា កាលពីថ្ងៃទី ១៩ មីនា ១៩៦៤

SOIRÉE ARTISTIQUE

DU CORPS DE BALLET ROYAL SALLE CHAHDOMOKH
LES 29, 30 ET 31 MARS 1964 AU PROFIT DE:
LA REPARATION DES DOMMAGES CAUSES PAR LA MANIFESTATION POPULAIRE DU 11-3-1964
NOS COMPATRIOTES VICTIMES DES ACTES ODIEUX ET CRIMINELS DU SAUVAGES BOMBARDEMENT DES FORCES AMERICANO-SUD-VIETNAMIENNES DU 19-3-1964 A PHUM CHANTREA.

រាត្រីសិល្បៈ

នៃចង់របាំព្រះរាជទ្រព្យ

មន្ទីរសន្និសិទ ចតុមុខ

ថ្ងៃទី ២៩, ៣០ នឹង ៣១ មីនា ១៩៦៤

ដើម្បីយកកម្រៃជួយជួសជុល ក្នុងការខូចខាតស្ថានទូតសហរដ្ឋអាមេរិក នឹង អង់គ្លេស ដែលបណ្ដាលមកពីមហាបាតុកម្ម កាលពីថ្ងៃទី ១១ មីនា ១៩៦៤

នឹងជាវិភាគទានដល់បងប្អូនរួមឈាមខ្មែរយើង ដែលបានរងគ្រោះដោយអំពើរាតត្បាតយ៉ាងកំសាករបស់កងទ័ពព្រៃផ្សៃ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក នឹងរដ្ឋការយៀកណាមខាងត្បូង នៅភូមិចន្ទ្រា កាលពីថ្ងៃទី ១៩ មីនា ១៩៦៤

កម្មវិធី

ភ្លេងនគររាជ

១– ក្បាច់គ្រឿង?

២– របាំទះបាល់ «របាំឥណ្ឌៀ»

សម្រាក

« ៥ នាទី »

៣– របាំ មាន់

៤– របាំ យក្ស

៥– របាំ សេកសារីកា

៦– ចម្រៀងបុរាណ

៧– របាំ អង្រែ

៨– របាំ ឆ្មា

៩– រឿងព្រះជិនវង្ស

១- កម្មវិធីតន្ត្រី និងចម្រៀង

ក្រុមក្មេងនៃសាលាជាតិផ្នែកតូរ្យតន្ត្រី

ក្រោមការដឹកនាំ នៃសហជីវិន ម៉ម-បូជានី

«មារស៍ឡូវែន» របស់អ្នកនិពន្ធ លូអ៊ីហ្កាន ។

- អុំទូក: ខ្មែរចាត់ទុកថាជាបទមួយពីរោះស្រស់ស្រាយជាងគេ ។ បទនេះនិទានពីការជិះទូកកំសាន្តលេង នៅពេលយប់ ក្នុងបឹងពេញដោយផ្កាឈូក ។

  នៅខាងដើមដំបូងនៃបទនេះ ក្រុមក្មេងនៃសាលាជាតិផ្នែកតូរ្យតន្ត្រីនឹងលេងតាមសង្វាក់បទដើម ។ រួចមក សង្វាក់ក៏ប្រែទៅតាមរបៀបបទសម័យ ជាបច្ច័យបង្កើតនូវបទមួយសម្តែងអំពីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយ ដែលលេចឡើងនៅឱកាសកំសាន្តក្នុងរាត្រីនោះ ។
- ភ្លេងបាំបេះតែ ជាបទភ្លេងចិននៃរបាំបេះតែ ។
- បទ «ប្រគំតន្ត្រីខ្មែរ» ដោយស្នាព្រះហស្តនៃសម្តេចព្រះឧបយុវរាជ នរោត្តម សីហនុ ។
- បទ «ប្រគំតន្ត្រីខ្មែរ» នេះចែកជាបីផ្នែក :
- លំនាំបំពេ បន្ទាប់ពីលំនាំដើមដ៏ខ្លីមក បរិយាកាស ដែលបណ្តុះនូវការបណ្តែតអារម្មណ៍ ក៏កើតឡើងទៅតាមចលនា «កំល្បឿ» ដ៏ទន់ភ្លន់ ។

– លំនាំនឹករលឹក ដែលអំពីសភាពដ៏ស្ងៀមស្ងាត់ នៃរាត្រីដ៏អាថ៌កំបាំងមួយ ដ៏មានស្រមោលដើមឈើ និងបុកណ-ប្រាសាទ ក្រោមផ្ទៃមេឃដេរដាសដោយតារា ។

– លំនាំរបាំ ដោយមានសន្ទាក់បន្ត ៗ គ្នា វិស័យឲ្យឃើញជាពិធីឆ៉ានមួយ ដែលទាញពពួកមនុស្សឲ្យរាំយ៉ាងសប្បាយ ។

ចម្រៀង

ផ្កាចំប៉ាបាត់ដំបង ច្រៀងដោយ សហជីវិន ស៊ីន-ស៊ីសាមុត ។

ចម្រៀងម៉ាឡាយូ «អារស្តាទី» ច្រៀងដោយសហជីវិន សុស-ម៉ាត់ អ្នកកវីតែងតែចូលចិត្តច្រៀងពីសោភណភាពរបស់ស្រីៗ «អារស្តាទី» ជាចម្រៀងពិពណ៌នាពីសម្រស់ខាងកាយ និងចិត្តរបស់ស្រី ។

ម៉ានដេ ម៉ានដេ ចម្រៀងឥណ្ឌូណេស៊ី ច្រៀងដោយសហជីវិន ស៊ីន-ស៊ីសាមុត, សុស-ម៉ាត់ និង ហាស់-សាឡុន ។ «ម៉ានដេ ម៉ានដេ ល្អអីម៉្លេះណា ។ ម៉ានដេ! ចិត្តរៀមប្រាថ្នាពុំមានពេលទំនេរ» ។

២_ របាំទះបាល់

«របាំឥស្លៀ»

ដោយព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ នរោត្តម បុប្ផាទេវី

របាំនេះជារបាំជាតិឥស្លៀ ដែលអំពីកាយវិការកុមារីម្នាក់ទះបាល់ លេងដោយសប្បាយរីករាយ ។ គួរចាប់អារម្មណ៍អំពីកាយវិការដែលមានលក្ខណៈទៅតាមរបាំឥស្លៀផង លាយជាមួយនឹងកាយវិការទំនើប ដែលសឲ្យឃើញអំពីចលនារបស់បាល់ផង ។

សម្រាក ៥ នាទី

៣_ របាំមាន់

ដឹកនាំដោយព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍នរោត្តម សុជាតិវឌ្ឍយា

៤_ របាំយក្ស

សំដែងដោយសិស្សសាលាជាតិផ្នែកល្ខោន

៥_ របាំសេកសារិកា

សំដែងដោយសិស្សនៃវង់ប៉ាំព្រះរាជទ្រព្យ

៦_ ចម្រៀងបុរាណ

«ខ្មែរត្បាញ»

ដោយសហជីវិន ស៊ុន ស៊ីសាមុត

៧_ របាំអង្រែ

សំដែងដោយសិស្សសាលាជាតិផ្ទែកល្ខោន

នៅពេលត្រឡប់មកពីស្រែចំការវិញ នាពេលព្រះអាទិត្យអស្តង្គត ដើម្បីទទួលសំដែងនូវការរីករាយចំពោះការងារប្រកបដោយលទ្ធផលរបស់ខ្លួននោះ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរបាននាំគ្នាចាប់ផ្តើមរាំអង្រែ ជារបាំមួយដ៏កើបទទឹង យ៉ាងគ្រចះគ្រចង់ ជានិមិត្តរូបដល់ការប្រឹងប្រែង និងការភ្ជាប់ចិត្តទៅលើព្រះធរណី ។

៨- របាំឆ្នា

ដឹកនាំដោយព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ នរោត្តម សុជាតិខ្សេយា

៩- រឿងព្រះជិនវង្ស

ឈុតបាត់ព្រះខ័ន

រាយតួ

១.- ព្រះជិនវង្ស .... នាង សំ-សុខន

២.- ស្វាសធំ .... នាង ចាប សៀន

៣.- យក្សចិត្រា .... នាង សុខ-សំអុន

៤.- នាងអញ្ជ័នពីចិត្រ....... នាងកែម-ប៊ុនណាក

៥.- នាងមារតី .... នាង កែវ-យ៉ិតជួ

៦.- ស្វាផ្លែងជាស្វាតូច...... នាយស៊ុ-ចិន្តាពុទ (៧ ឆ្នាំ)

រឿងព្រះជិនវង្ស

១.– លុះរៀនសិល្បចប់កាលណា ព្រះជិនវង្សក៏ត្រឡប់ទៅនគរវិញ ។ ទ្រង់ធ្វើដំណើរយ៉ាងវែង កាត់ព្រៃសមសាន ទ្រង់អស់ព្រះកាយពល ក៏ផ្ទំសម្រាកព្រះអង្គ ក្រោមឈើមួយធំ ។ ពេលដែលព្រះអង្គកំពុងផ្ទំនោះ មានស្វាសមួយមកលបលួចយកព្រះខាន់ព្រះអង្គទៅ ។ លុះទ្រង់តើនចាកនិទ្រាពេលណា ក៏ទ្រង់មានព្រះវិតក្កដោយបាត់ព្រះខាន់នេះ ហើយក៏ព្រះអង្គទ្រង់តាមរក ។

២.– មានកាលមួយ ព្រះបាទចិត្រាជាស្តេចយក្ស ទ្រង់អផ្សុកក្នុងព្រះអង្គ ក៏ចាកចេញពីព្រះរាជវាំង ទៅប្រពាតព្រៃ ។ ទ្រង់បានប្រទះស្វាសមួយ កាន់ព្រះខាន់ជាប់នៅដៃ ។ ទ្រង់ព្រះតម្រិះឈ្វេងយល់ថា ព្រះខាន់នោះ គឺមិនមែនរបស់ស្វាទេ ហើយទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឲ្យស្វាថ្វាយមកព្រះអង្គ ស្វាមិនព្រម ព្រះអង្គក៏បានប្រយុទ្ធនឹងស្វា ។ បរាជ័យដល់ស្លាប់ ព្រះបាទចិត្រាក៏យកព្រះខាន់បាន ។

៣.– ព្រះជិនវង្សទ្រង់បានប្រទះនឹងខ្មោចស្វាមានរបួសពាសពេញខ្លួន ទ្រង់ធ្ងល់ក្នុងព្រះចិត្ត ក៏ប្រោះស្វានោះឲ្យរស់ឡើង ទើបត្រាស់សួរសេចក្តីសព្វគ្រប់ ស្វាក៏បានថ្វាយសេចក្តីតាមដំណើរ ហើយថ្វាយខ្លួនជាខ្ញុំ ហែព្រះអង្គទៅនគរយក្សតាមរកព្រះខាន់ ។

៤ – មានថ្ងៃមួយ ព្រះរាជបុត្រីស្តេចយក្សចិត្រា គឺព្រះអង្គម្ចាស់ស្រ្តី អញ្ជនពិចិត្រ ស្តេចយាងចេញប្រពាតសួនជាមួយកីលៀង ។

៨.– ព្រះជិនវង្ស ទ្រង់លបទតឃើញ នាងអញ្ជ័នពិចិត្រ នឹងពួកភីលៀង ឯស្វាបានទូលថា: នាងនេះហើយជាកូនស្តេចយក្ស ដែលបានយកព្រះខាន់ទៅ កាលណាបើទ្រង់បានជ្រាបហើយ ក៏ព្រះអង្គសែកមន្តអាគមដាក់ស្វាស ឲ្យក្លាយទៅជាកូនស្វាតូចមួយល្អគួរស្រឡាញ់ ។ កូនស្វានោះ ក៏រត់ទៅកាត់ព្រះភក្ត្រនាងអញ្ជ័នពិចិត្រ ១ ស្រឡាញ់ ក៏ប្រើនាងមារតីជាកីលៀងឯក ឲ្យដេញចាប់ថ្វាយ ។

កីលៀងទាំងអស់ បបួលគ្នាដេញតាមចាប់ស្វា ក៏វង្វេងក្នុងព្រៃអស់ទៅ នៅតែនាងមារតី ដេញតាមតែម្នាក់ឯងដល់ព្រៃជ្រៅ ។ កូនស្វាក៏រត់ដំរង់ទៅរកព្រះជិនវង្ស ព្រះជិនវង្សក៏ឃាត់ឲ្យឈប់ទាំងអស់ ។ ព្រះជិនវង្សនឹងនាងមារតី ក៏ទ្រង់ចាប់ចិត្តប្រតិព័ទ្ធគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ព្រះជិនវង្សក៏ប្រាប់នាងមារតី ពីដំណើរដែលព្រួយព្រះហឫទ័យ ដោយបាត់ព្រះខាន់ សុំនាងគិតយកព្រះខាន់នោះឲ្យបានប្រគល់ឲ្យស្វា នាំមកថ្វាយព្រះអង្គវិញ ។ នាងមារតីក៏បានសន្យានឹងយកមកថ្វាយតាមបំណង សុំព្រះជិនវង្សប្រគល់ស្វាឲ្យនាង ១ នឹងយកទៅថ្វាយនាងអញ្ជ័នពិចិត្រជាម្ចាស់ ទ្រង់ក៏ប្រគល់ស្វានោះឲ្យនាង ១ គឺនាំស្វាទៅថ្វាយនាងអញ្ជ័នពិចិត្រ ១ សប្បាយព្រះហឫទ័យណាស់ ក៏យកស្វាទៅថ្វាយព្រះបិតាទត ។ ព្រះបាទចិត្រា ហាមនាងអញ្ជ័នពិចិត្រ កុំឲ្យទុកសត្វស្វា ព្រោះជាសត្វប៉ុលប៉ូចពេក តែនាងយំទូលអង្វរព្រះទ័យពេក ក៏ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យទុកនៅ ។

៦.– ព្រះជិនវង្សដែលទ្រង់គង់ចាំនៅក្នុងព្រៃតែមួយព្រះអង្គឯង ទ្រង់កំពុងព្រះវិតក្ក ក្រែងនាងមាតើធ្វើការថ្វាយមិនកើតតាមបំណង ស្រាប់តែទតឃើញស្វាត្រឡប់មកដល់ យកទាំងព្រះខាន់មកផង ទ្រង់បានធូរព្រះហឫទ័យ រួចក៏ធ្វើដំណើរបន្តទៅកាន់ព្រះនគរទៀត ។

SOIRÉES ARTISTIQUES

du Corps de Ballet Royal

Salle Chahdomoukh

les 29, 30 et 31 Mars 1964

au profit de :

— la réparation des dommages causés par la manifestation populaire du 11-3-1964.

— nos compatriotes victimes des actes odieux et criminels du sauvage bombardement des Forces américano-sud-vietnamiennes du 19-3-1964 à Phum Chantrea.

PROGRAMME

Hymne National Khmer "Nokoreach"

x

x x

1— Musique et chants.

2— Danse du ballon (danse indienne).

x

x x

ENTR'ACTE

x

x x

3— Danse des coqs.

4— Danse des géants.

5— Danse des merles et des perroquets.

6— Chant classique

7— Danse des pilons

8— Danse des chats.

9— Légende de Preah Chinavongs.

PROGRAMME MUSICAL

1.— Orchestre Harmono-Symphonique des élèves de l'Ecole Nationale de Musique, sous la direction de Sahachivin Mam Bophani

— Marche Lorraine de Louis ganne.

— Om Touk

Cette mélodie est une des plus célèbres du folkore khmer.

La barcarole évoque une promenade nocturne en barque sur un étang couvert de lotus.

L'interprétation qu'en donne l'orchestre de l'Ecole Nationale de Musique suit fidèlement dans sa première partie la mélodie qui permet d'évoquer les mystères qui surgissent à l'occasion de cette promenade nocturne.

— Musique du ballet "la cueillette du thé"

Musique chinoise qui accompagne la danse "la cueillette du thé"

— Suite Cambodgienne de Son Altesse Royale le Prince NORODOM SIHANOUK.

La " Suite Cambodgienne" se compose de trois parties:

"Berceuse", après une courte introduction, évoque l'atmosphère propice aux rêves, sur un tempo de valse modéré.

"Nostalgie", dépeint la tranquillité d'une mystérieuse nuit avec les silhouettes des arbres et des temples sur le ciel étoilé.

"Danse", avec son rythme persistant, suggère une impression de fête, qui, par degrés successifs, s'achève dans le déchaînement d'une foule en liesse.

Chants :

— Fleur de "Champa de Battambang," interprêté par
M. Sinn-Sisamouth.

— Arjati : Chant malais.

Les poètes ont toujours chanté la beauté féminine. Arjati, par la perfection de ses formes et la pureté de son cœur, a su inspirer ce chant d'amour qu'interprète Sos-Math.

— Mandé Mandé : Chant indonésien interprèté par le
trio Sinn-Sisamouth, Sos-Math et Has-Salan.

"Mandé Mandé" que tu es belle !

"O Mandé" ! "Mon cœur sans cesse te désire".

II

DANSE DU BALLON

"Danse indienne"

Par S.A.R. la Princesse Norodom Bupphadévi.

Cette danse décrit les gestes d'une jeune fille qui joue gaiement au ballon.

x

x x

ENTR'ACTE

x

x x

III

DANSE DES COQS

conduite par S.A.R. La Princesse Norodom Sucheatvateya

x

x x

IV

DANSE DES GEANTS

interprétée par les élèves de l'Ecole Nationale de Théâtre.

x

x x

V

DANSE DES MERLES ET DES PERROQUETS

par les élèves de l'Ecole du Corps de Ballet Royal

x

x x

VI

CHANT CLASSIQUE

"Khmer Thbanh"

par Sahachivin Sinn Sisamouth.

x

x x

VII

DANSE DES PILONS

par les élèves de l'Ecole Nationale de Théâtre.

Au retour des champs, à la tombée du jour, les villageois Khmers, pour manifester leur enthousiasme et leur satisfaction d'un travail fructueux, improvisent à l'aide de leurs instruments de travail (les pilons) une danse éclatante d'entrain et de gaîté, symbole de leurs efforts et de leur attachement au sol.

VIII

DANSE DES CHATS

conduite par S.A.R. La Princesse Norodom Sucheatvateya.

IX

LEGENDE DE PREAH CHINAVONGS

(EPISODE DE LA PERTE DE L'EPEE)

DISTRIBUTION

Preah Chinavongs	Neang Sàm Sokhân
Grand Singe Blanc	Neay Chap Séang
Preah Bat Chetra, Roi des Yeaks .	Neang Soth Sam On
Neang Anhchean Pichetr	Neang Kèm Bunnak
Neang Meardey	Neáng Kèo Yitho
Petit Singe Blanc	Neay y Chendaravuth (7 ans)

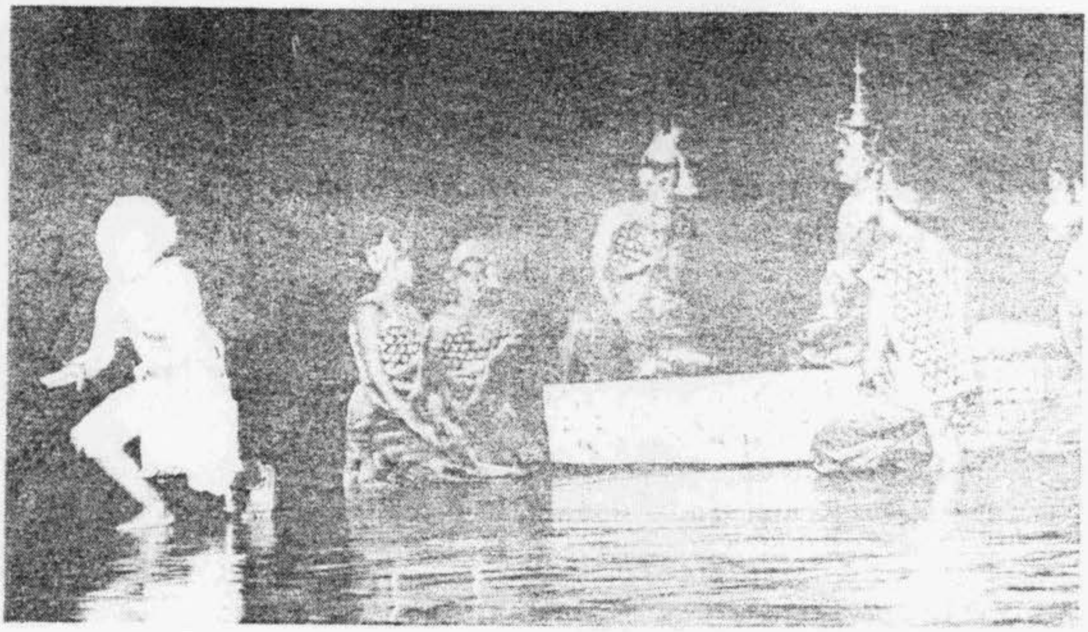

LÉGENDE

1.— Ayant terminé ses études, le Prince Preah Chinavongs retourne dans son pays. Après avoir parcouru un long trajet à travers la forêt, le Prince fatigué, se repose et s'endort sous un grand arbre. Pendant son sommeil, un singe blanc lui vole l'épée magique. A son réveil, il s'aperçoit de sa disparition et, affligé, part à sa recherche.

2.— Preah Bat Chetra, roi des Yeaks, s'ennuie dans son Palais et pour se distraire va se promener en forêt. Il y rencontre un singe blanc qui tient une épée dans ses mains. Il compred vite que cette arme n'appartient pas au singe et lui ordonne de la lui remettre. Le singe refuse, un combat s'engage. Le roi triomphe, tue l'animal et prend l'épée.

3.— Trouvant le corps du singe couvert de blessures, le Prince Preah Chinavongs s'étonne, et grâce à sa science magique, le ressuscite. Il lui demande ce qui lui est arrivé. Le singe raconte franchement au Prince tout ce qui est passé, et se met à son service pour l'accompagner au pays des Yeaks à la recherche de son épée.

4.— La jeune Princesse Anhchean Pichetr, fille du roi des Yeaks sort de son Palais pour aller se divertir en son jardin accompagnée de sa suite.

5.— Apercevant à la dérobée, la Princesse et sa suite, Preah Chinavongs grâce à sa science magique, transforme le singe blanc en un joli petit singe. L'animal ainsi transformé court au devant de la Princesse Anhchean Pichetr qui le voyant, le prend en affection et demande à Meardey, sa dame d'honneur, de le capturer.

Toute la suite part à la poursuite de l'animal et s'égare dans la forêt. Seule, Meardey poursuit le singe jusqu'au plus profond de la forêt. L'animal court vers le Prince Chinavongs qui les sépare. Le Prince et la dame d'honneur s'éprennent l'un de l'autre. Le Prince la met au courant de ses soucis et lui demande de faire en sorte que l'épée soit remise au singe qui devra la lui rapporter. Meardey demande au Prince de lui confier le singe pour qu'elle le ramène à la Princesse, sa maîtresse. Le Prince accepte. La dame amène le singe auprès de la Princesse, qui, très heureuse, le montre au Roi, son père. Celui-ci lui défend de garder le singe qui a un mauvais caractère, mais cède enfin aux larmes de sa fille.

6.— Resté seul dans la forêt, le Prince Preah Chinavongs s'inquiète, doutant du résultat de la démarche de Meardey. Mais tout à coup le singe revient avec l'épée magique et le Prince, très heureux, repart avec l'animal pour son pays.